

லேவியராகமம் 9 மற்றும் 16ம் அதிகாரங்கள்

LEVITICUS NINE AND SIXTEEN

இந்த இரண்டு அதிகாரங்கள் போதிக்கும் போதனைகளைக் குறித்து நம் சிந்தையை தெளிவாக்குவதில் நாம் தவறியிருப்பதுபோல் தோற்றமளிக்கிறது. ஆசரிப்புக்கூடா நிழல்கள் புத்தகத்தில், இவை இரண்டும் ஒப்புரவாக்கும் நாளை சித்திரப்படுத்துவதாக நாம் கூறின கருத்து தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதில், ஒப்புரவாக்கும் அந்த குறிப்பிட்ட நாளிலே இரண்டு சடங்குகளும் நடைபெற்றது என்ற பொருளில் நாம் பேசவில்லை. நிஜமான ஒப்புரவாக்கும் நாளாகிய சவிசேஷயுகத்தில் இந்த இரண்டின் நிஜங்களும் ஒரேசமயத்தில் சம்பவிக்கிறது என்பதே நமது கருத்தாகும்.

லேவியராகமம் 9ம் அதிகாரத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருப்பவை ஆசாரியர்களுடைய பிரதிஷ்டையைத் தொடர்புபடுத்துகின்றன. அங்கே காண்பிக்கப்பட்டுள்ள ஊழியம், ஆரோனின் பிரதிஷ்டையை குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆசாரியனும் பிரதான ஆசாரியரின் அலுவலில் பங்கேற்க வரும்போதும், இதே ஊழியம் திரும்பத்திரும்ப செய்யப்படுகிறது. அதாவது, ஒரு பிரதான ஆசாரியன் மரித்து, அவரது இடத்துக்கென அடுத்து அலுவலை ஏற்பவர் புதிதாக அலுவலைத் துவங்கும்வரை இந்த ஊழியம் திரும்ப செய்யப்படவேண்டும். இவ்வாறு இந்த சடங்கு ஒரு வருடத்தில் பல தடவைகள் செய்யப்பட நேரிடலாம் – எப்படியெனில், பிரதான ஆசாரியர்கள் பலர், ஒருவரை அடுத்து ஒருவர் ஒரே வருடத்தில் மரித்து, அவரது இடத்திற்கு பணிபுரிய அடுத்தவர் நியமிக்கப்படும்வேளைகளில்.. அல்லது லேவியர் 9ம் அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்ட சடங்கு பல வருடங்கள் நடைபெறாமலேயே இருக்கவும் வாய்ப்புண்டு. உதாரணமாக, ஆரோன் பணிநியமனம் செய்தபிறகு, ஏறக்குறைய 40 வருடங்கள் உயிர்வாழ்ந்தார். அடுத்து அவரது குமாரன் எலேயேசர் பிரதான ஆசாரியராக நியமிக்கப்படும்போது, இந்த பிரதிஷ்டையின் ஊழியம் திரும்ப செய்யப்பட்டது. அதற்கு முரணாக, லேவியர் 16ம் அதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட ஒப்புரவாக்கும் நாள் வருடாவருடம் நிகழ்ந்தது.

இந்த இரண்டு சடங்குகளுக்கிடையிலான இசைவு, பலிகளால் அடையாளங்காட்டப்படுகிறது. இரண்டிலும் காளையும் வெள்ளாடும் பலியாகின்றன. நிஜத்தில் இவைகள் ஒரே பலிகளை – காளை பிரதான ஆசாரியரையும், வெள்ளாடு உடன் ஆசாரியர்களையும் குறிக்கின்றன. கிறிஸ்து ஒரேயொருமுறை மரித்தார் – இரு

தடவையல்ல. ஆகவே இரண்டு நிகழ்வுகளிலும் காளை மரிப்பது இயேசுவின் ஒரே பலியைக் குறிக்கிறது. சபை ஒரே ஒருமுறை மரிப்பதால், இரு நிகழ்வுகளிலும் வெள்ளாடு பலி செலுத்துவது, அவர்களது மகா பிரதான ஆசாரியரின் தலைமையின் கீழ் நிஜமான ஆசாரியத்துவத்தின் அங்கங்களாக சபையின் மரணத்தைக் குறிக்கிறது.

பின்பு ஏன் இரண்டு நிழல்கள் தரப்படவேண்டும்? என கேள்விகேட்கலாம், இயேசுவின் மரணம் இரண்டு தனித்தன்மை வாய்ந்த அம்சங்களைப் பெற்றுள்ளது, அதுபோலவே சபையின் மரணமும் இரண்டு அம்சங்களைப் பெற்றுள்ளது என்று நாம் இதற்கு பதிலளிக்கிறோம். மேசியாவின் பணியை ஆற்ற தகுதிபெறவும், பரலோகத்துக்குரிய சபாவத்தையும் ராஜீக ஆசாரியத்துவத்தின் அலுவலை அடையவும், இயேசுவும் சபையும் பூமிக்குரிய சபாவத்துக்கு மரித்தலின் மூலமே சாத்தியமாயிருந்தது. ஆகவே ஒருவேளை, உலகம் பாவத்திலிருந்து மீட்கப்பட அவசியம் இல்லாதிருந்தாலும், ஆசாரியன் தன் மேலான ஸ்தானத்தை அடைய, அதே துல்லியமான, பொருத்தமான பலியைக் கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறே உடன் ஆசாரியர்களும் தங்கள் ஸ்தானங்களை அடைய பொருத்தமான பலிகளை செலுத்தவேண்டும். மற்றொருபுறம், மனுக்குலம் பாவிக்களாயிருக்கிறபடியால், மீட்கப்படவேண்டியது அவசியமாகிறது. ஆகவே உலகின் ஜனங்களுக்கு திரும்பக்கொடுத்தலின் பணி துவங்குவதற்கு முன்பாக, பாவத்துக்கான ஒப்புரவாக்குதல் ஏற்படுத்தப்படுவது அவசியமாயிருந்தது. கிறிஸ்து மற்றும் சபை பரலோக நிலைமைக்கு உயர்த்தப்படுவது முற்றிலும் பொருட்படுத்தப்படாததாயிற்று.

இவ்வாறு மேசியாவின் “பிரியமான பலிகள்”, இரண்டு தனித்தன்மையோடு பிரிந்திருக்கும் முக்கியமான இரு வேலைகளாகும். இயேசுவும் அவரது பின்னடியார்களும் துன்புற்று, அவரவர் மகிமைக்குள் பிரவேசிக்கவேண்டியது அவசியமானது. லேவியர் 9ம் அதிகாரம் இதை வலியுறுத்துகிறது. மேலும் மனுக்குலத்தை திரும்பக் கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதத்துக்குள் வரும்படி அனுமதிக்க வேண்டுமானால், அதற்கு பாவநிவாரண பலிகள் செலுத்தப்படவேண்டியதும் அவசியமாயிருந்தது. இதையே லேவியராகமம் 16ம் அதிகாரம் அடையாளமாக எடுத்துரைக்கிறது. ஆகவே சவிசேஷ யுகமாகிய நிஜமான ஒப்புரவாக்கும் நாளில் நிறைவேறுகின்ற, லேவியராகமம் 9ம் அதிகாரத்தின் பலிகளும், 16ம் அதிகாரத்தின் பலிகளும் ஒரே மாதிரியான பலிகளாகும் என்று நாம் திரும்பவும் கூறுகிறோம்.
